

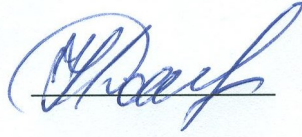
«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор Інституту екології Карпат
НАН України,

член-кореспондент НАН України,
д.б.н., проф.

Іван ДАНИЛИК

“17” липня 2026 р.

ВИТЯГ

з протоколу № 8 від 17 липня 2026 р. розширеного засідання
відділу екосистемології

Інституту екології Карпат НАН України

ПРИСУТНІ:

д.б.н., с.н.с. Н.Я. Кияк, к.б.н., с.н.с. І.М. Шпаківська, к.б.н., с.н.с. Ю.В. Канарський, к.б.н., с.н.с. О.Г. Марискевич, к.б.н., к.б.н., н.с. А.Я. Гірна, к.с.-г.н., доц., с.н.с. О.Г. Часковський, к.б.н., доц., с.н.с. П.Т. Яценко, проф., д.б.н., пров.н.с. З.Г. Гамкало, к.б.н., с.н.с. А.-Т.В. Башта, к.б.н., с.н.с. В.М. Білонога, к.б.н., н.с. Р.Р. Соханьчак, к.б.н., м.н.с. О.І. Леневиц, пров. інж. Х.І. Чернявська, пров. інж. І. Пижик, асп. Д.Ю. Лелека, асп. В.В. Януль.

2. СЛУХАЛИ:

1. Доповідь аспіранта відділу екосистемології Януля Василя Вікторовича за матеріалами дисертаційної роботи «Угруповання павуків (Arachnida, Araneae) екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта (Українські Карпати)», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 10 – Природничі науки за спеціальністю 101 – Екологія. Освітньо-наукова програма «Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії в Інституті екології Карпат НАН України за спеціальністю 101 Екологія». Тему дисертаційної роботи затверджено на засіданні Вченої ради інституту екології Карпат НАН України (протокол № 2 від 16 лютого 2023 року) та уточнено на засіданні Вченої ради інституту екології Карпат НАН України (протокол № 7 від 18 вересня 2025 року). Науковий керівник – Гірна Анна Яромирівна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник відділу екосистемології Інституту екології Карпат НАН України.

2. Запитання до здобувача.

К.б.н. Канарський Ю.В.: Ви стверджуєте, що найбільше різноманіття характерне для ялицево-букових лісів, а потім зазначаєте, що для узлісно-галявинних оселищ відомо 117 видів, а для лісових – 107. Чому виникає така невідповідність?

Відповідь: У цьому випадку йдеться про показники різного рівня узагальнення. Твердження про найбільше різноманіття ялицево-букових лісів стосується окремого типу лісової екосистеми та результатів порівняння відповідних вибірок. Натомість більша кількість видів для узлісно-

галявинних оселищ — це сумарний видовий список широкого класу, який об'єднує кілька типів оселищ і низку локалітетів.

К.б.н. Канарський Ю.В.: А як ви розумієте співвідношення понять «оселище» та «екосистема»?

Відповідь: Екосистема є функціональною одиницею природного середовища. У даній роботі під терміном «тип оселища» малося на увазі природно-територіальну одиницю, що характеризується певним поєднанням рослинності, властивостей підстилаючої поверхні та інших екологічних умов і відповідає критеріям, наведеним у «Каталозі типів оселищ Українських Карпат і Закарпатської низовини».

К.б.н. Канарський Ю.В.: Чи проводили ви біогеографічний аналіз фауни?

Відповідь: Біогеографічний аналіз виконано не було, оскільки у фокусі роботи були угруповання і особливості їх структури. Базові фауністичні дані наводилися лише як коротка, вступна частина результатів.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: Ви згадуєте пр. новий для України вид. Чи цей вид ще десь був виявлений окрім України, і де він трапляється?

Відповідь: Новий для фауни України вид, а саме *Cinetata gradata* належить до видів з Європейським типом ареалу та поширений від півночі Німеччини на північно-західній межі ареалу до Грузії на південно-східній межі.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: У доповіді ви наводите дані щодо видового різноманіття фауни павуків гірського масиву Бещади, що в Польщі. Наскільки стан вивченості різноманіття павуків Бещад співмірний з даними, що ви отримали?

Відповідь: Аранеофауну масиву Бещад досліджували протягом тривалого часу, наразі для цієї території відомо понад 300 видів павуків, для західної частини Вододільно-Верховинського хребта, як було вже зазначено, виявлено 265 видів. Це майже співмірні показники.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: Ви зазначаєте, що виявили 15 видів, які є новими для Українських Карпат. А чи трапляються вони в інших країнах у межах Карпатської гірської системи?

Відповідь: Так, всі 15 видів відомі з інших країн на території Карпат, що підтверджується їх наявністю в узагальнюючих публікаціях щодо аранеофауни Карпат.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: Як ви оцінюєте стан вивченості павуків Українських Карпат?

Відповідь: Стан вивченості Українських Карпат можна охарактеризувати як нерівномірний. Так, задовільним можна вважати стан вивченості лише окремих хребтів та масивів, наприклад Вододільно-Верховинського хребта (265 видів), Чорногори (252 види), Горган (понад 190 видів). У той же час, для деяких інших орографічних одиниць досі залишаються відомості про одиниці або десятки видів павуків.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: Чи ви проводили дослідження у межах національного природного парку «Ужанський?»

Відповідь: Ні, не проводив дослідження у межах цього національного парку. Втім, попередні відомості про видовий склад павуків Ужанського НПП, що містяться у літературних джерелах, використано для більш комплексного аналізу аранеофауни західної частини Вододільно-Верховинського хребта.

К.б.н., с.н.с. Марискевич О.Г.: Як спорудження вітропарків вище верхньої межі лісу може позначитися на угрупованнях павуків?

Відповідь: Спорудження подібних об'єктів насамперед супроводжується докорінною зміною структури оселищ у місцях прокладання доріг та облаштування майданчиків. Враховуючи, що низка видів павуків, притаманних привершинним екосистемам Вододільного хребта, мають обмежену здатність до поширення на нові території (наприклад, як *Coelotes carpathensis*), трансформація території могла б утворити додаткові бар'єри для розповсюдження видів та спричинити подальшу ізоляцію їхніх популяцій.

Пров.інж. Пижик І.С.: Наскільки змінюється верхня межа лісу при переході з північно-східного на південно-західний схил хребта?

Відповідь: На південно-західній частині хребта, що розташована у межах Закарпатської області, схили є крутішими, подекуди урвищними. Це перешкоджає вкоріненню дерев вже за нижчих гіпсометричних рівнів, порівняно з північно-східними схилами, які є пологішими. Саме тому на південно-західному схилі хребта верхня межа лісу, що сформована буковим рідколіссям, розташована нижче, аніж на північно-східному.

Пров.інж. Пижик І.С.: Чи змінюється різноманіття угруповань павуків залежно від орієнтації схилів?

Відповідь: Так, між угрупованнями південно-західного та північно-східного схилів простежуються певні відмінності у видовому складі та домінантному комплексі аранеоугруповань. На південно-західному схилі у складі домінантного комплексу угруповань павуків лісових екосистем на висотах приблизно до 800 м н.р.м. присутній вид *Histopona torpida*, що не траплявся на північно-східному схилі. Малочисельний ендемічний вид, *Taranucnus beskidicus* також був виявлений лише на південно-західному схилі хребта. Водночас, загальна закономірність угруповань павуків лісових екосистем регіону, а саме належність ендемічних виду *Coelotes carpathensis* до домінантного комплексу на висотах від 1000 м н.р.м. спостерігалась для обох схилів.

Д.б.н., с.н.с. Кияк Н.Я.: Які саме особливості формування угруповань павуків лісових екосистем вам вдалося встановити?

Відповідь: Установлено, що видовий склад угруповань павуків ділянок намету та природного вікна поновлення деревостану (прогалини) у межах одного гіпсометричного рівня відрізнявся лише за рахунок малочисельний видів, водночас домінантний комплекс не зазнавав змін. Тобто, утворення прогалин не позначається на зміні домінантів. Водночас, видовий склад угруповань павуків прогалин у межах старовікових яворово-букових лісів нижчого (до 890) та вищого (1090 м) гіпсометричних положень відрізняється істотніше, аніж намет лісу за цих же висот.

Д.б.н., с.н.с. Кияк Н.Я.: Чим обумовлено найбільше видове багатство павуків у ялицево-букових лісах?

Відповідь: Низка видів родин Linyphiidae та Theridiidae (що складають основу видового багатства аранеофауни регіону) пов'язані з мікрооселищами підросту хвойних порід, зокрема ялиць. Також існує загальна закономірність, за якою мішані деревостани майже завжди є багатшими ніж монодомінантні.

К.б.н., доц. Яценко П.Т.: Яке практичне значення результатів ваших досліджень?

Відповідь: Практичне значення полягає у впровадженні результатів роботи до літописів природи Національного природного парку «Бойківщина», наукові результати можуть застосовуватися при охороні певних типів лісу та при обґрунтуванні розширення території НПП.

К.б.н., доц. Яценко П.Т.: У вашій роботі вживається термін «локалітет» та «оселище», як вони співвідносяться?

Відповідь: У роботі під локалітетом розуміється конкретне місце збирання фауністичного матеріалу. Кожен локалітет приурочений до певної екосистеми, яку віднесено до відповідного типу оселища. Характеристика кожного типу оселища ґрунтується на матеріалі, зібраному в низці локалітетів, серед яких лише вісім мали статус постійних пробних площ. Отже, поняття «локалітет» у роботі є ширшим за поняття «пробна площа»: кожна пробна площа є локалітетом, але не кожен локалітет є пробною площею. Водночас у межах прийнятої схеми кожен окремий локалітет віднесено лише до одного чітко визначеного типу оселища.

К.б.н., с.н.с. Шпаківська І.М.: Як Ви класифікуєте поняття «ландшафт» та «оселища»?

Відповідь: Ландшафт є природно-територіальною системою вищого ієрархічного рівня, у межах якої формується мозаїка орографічних, едафічних, гідрологічних і мікрокліматичних умов. Саме поєднання цих чинників визначає формування та просторовий розподіл типів оселищ.

3. Виступи за обговореною роботою.

В обговоренні дисертації взяли участь: к.б.н., с.н.с. Ю.В. Канарський, к.б.н., с.н.с. О.Г. Марискевич, д.б.н., с.н.с. Н.Я. Кияк, к.б.н., доц., с.н.с. П. Т. Яценко, к.б.н., с.н.с. І.М. Шпаківська, пров. інж. І.С. Пижик, к.б.н., с.н.с. А.Я. Гірна.

На роботу є два позитивні відгуки: старшого наукового співробітника відділу екосистемології Інституту екології Карпат НАН України, к.б.н. Ю.В. Канарського, і завідувача відділу охорони природних екосистем Інституту екології Карпат НАН України, к.б.н., с.н.с. О.О. Кагала.

2. УХВАЛИЛИ:

І. ПРИЙНЯТИ такий висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження:

1. Актуальність теми дослідження.

Павуки як мешканці наземних екосистем відіграють роль хижаків безхребетних, а отже, є важливою складовою трофічних ланцюгів. Особливу цінність у природоохоронному аспекті становлять дані про поширення видів, що є рідкісними та пов'язані з природними екосистемами, деградація та фрагментація яких призводять до зменшення чисельності їхніх популяцій.

Попри значну увагу до фауни та екології павуків в останні десятиліття в Україні (Полчанінова, Волошин, 2018), територія Карпат залишається однією з найменш досліджених в країні. Своєрідність гірських ландшафтів зумовлює потребу у вивченні біоти в межах орографічних одиниць (масивів, хребтів), геологічна будова, рельєф та клімат яких визначають регіональну специфіку формування угруповань живих організмів.

На території цих природно-заповідних об'єктів упродовж останніх десятиліть проводилися моніторингові дослідження фауни, у рамках яких для західної частини Вододільно-Верховинського хребта виявлено лише незначну кількість таксонів павуків, а саме 84 види (Гірна, 2010, Гірна, Канарський, Коваль, 2022). Ще п'ять були відомі з літератури (Гірна, Жуковець, 2022). Недостатня вивченість аранеофауни, відсутність синекологічних досліджень у поєднанні з природоохоронною цінністю території зумовили актуальність виконаного дослідження, його наукову новизну та практичне значення.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Роботу було виконано в рамках базової бюджетної теми відділу екосистемології Інституту екології Карпат НАН України «Структурно-функціональна організація природних екосистем старовікових лісів як модель ренатуралізації трансформованих деревостанів західних регіонів України (державний реєстраційний номер 0123U100358).

3. Наукова новизна отриманих результатів

У рамках дисертаційної роботи вперше проведено комплексне еколого-фауністичне дослідження павуків Вододільно-Верховинського хребта, зокрема:

- встановлено таксономічний склад павуків західної частини Вододільно-Верховинського хребта та складено його систематичний список, який налічує 265 видів із 147 родів і 28 родин ряду Araneae; виявлено один новий для фауни України вид (*Cinetata gradata*), 15 видів – нових для Українських Карпат, 177 видів, уперше наведених для Вододільно-Верховинського хребта, 12 видів — для Закарпатської області та 14 видів — для Львівської області;

- показано розподіл видового складу та співвідношення родин павуків у основних класах типів оселищ Вододільно-Верховинського хребта;

- встановлено закономірності формування угруповань павуків основних типів лісових екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта та показано, що для мішаних ялицево-букових деревостанів характерне найбільше видове різноманіття;

- з'ясовано особливості структурної організації угруповань павуків старовікових яворово-букових лісів і горобиново-букового рідколісся регіону, виокремлено комплекси індикаторних видів, встановлено закономірності зміни їх видового складу та структури домінування залежно від гіпсометричного розташування та наявності прогалів;

- на території західної частини Вододільно-Верховинського хребта виявлено 31 вид павуків, що мають регіональний охоронний статус (Червоний список павуків Карпат: категорії VU, NT, LC, DD).

4. Теоретичне та практичне значення результатів роботи, впровадження.

Теоретичне значення. Результати дисертаційного дослідження доповнюють відомості про таксономічний склад, особливості поширення та синекологію павуків України, її двох адміністративних областей, а також Вододільно-Верховинського хребта та Карпат загалом.

Об'єкт дослідження — угруповання павуків екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта.

Предмет дослідження — видовий склад і структура угруповань павуків екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта.

Практичне значення. Результати дисертаційного дослідження можуть бути використані для підготовки спецкурсів з арахнології, екології безхребетних та вивчення біорізноманіття, а також застосовані природоохоронними організаціями, фахівцями-екологами та лісівниками для удосконалення системи екологічного моніторингу й обґрунтування природоохоронних заходів у лісових екосистемах досліджуваного регіону. Відомості щодо поширення та оселищних преференцій рідкісних видів можуть бути використані під час складання регіональних червоних списків та обґрунтування створення нових об'єктів природно-заповідного фонду України. Крім того, результати дисертації є важливими для оцінки різноманіття павуків екосистем у межах двох національних природних парків (Ужанський НПП і НПП «Бойківщина»).

Еколого-фауністичні дані за результатами дослідження увійшли до відповідних розділів «Літописів природи» НПП «Бойківщина» (2023–2025 років); результати роботи впроваджені у практичну діяльність Парку (Додаток Д).

На основі зібраних матеріалів створено колекцію павуків, яка може бути використана як порівняльний довідковий матеріал у навчальних цілях, при підготовці молодих фахівців, а також для подальших наукових досліджень.

5. Апробація результатів дисертації.

Результати дисертаційного дослідження представлено на 6 наукових конференціях, а саме на Міжнародній науковій конференції студентів та аспірантів «Молодь і поступ біології» (Львів, 2023), Міжнародній науковій конференції молодих вчених «Наукові основи збереження біотичної різноманітності» (Львів, 2023, 2025), Міжнародних науково-практичних

конференціях «Роль біосферних заповідників (резерватів) та інших природоохоронних територій для реалізації в Україні стратегії сталого розвитку» (Рахів, 2023), «Актуальні проблеми вивчення ентомофауни західного регіону України» (Івано-Франківськ-Стара Гута, 2024), а також «Ecology as a priority: All-Ukrainian English-speaking student conference» (Харків, 2025).

6. Дотримання принципів академічної доброчесності

За результатами науково-технічної експертизи дисертація Януля В.В. визнана оригінальною роботою, яка не містить елементів фальсифікації, компіляції, фабрикації, плагіату та запозичень.

7. Перелік публікацій за темою дисертації.

За результатами досліджень опубліковано 9 наукових публікацій, у тому числі: 2 статті у наукових фахових виданнях України; 1 статтю у періодичних наукових виданнях проіндексованих у базах Scopus та/або Web of Science Core Collection; 6 тез виступів на наукових конференціях. Інші 6 публікацій додатково відображають результати досліджень здобувача.

Наукові праці у фахових виданнях України (Категорія Б):

1. Януль В. Угрупування епігеобіонтних павуків (Arachnida, Araneae) лісових екосистем північно-східного схилу г. Пікуй (Українські Карпати) // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Біологія. 2025. Т. 58. С. 169–175. DOI: 10.32782/1998-6475.2025.58.23.

2. Януль В.В., Гірна А.Я. Павуки (Arachnida: Araneae) західної частини Вододільно-Верховинського хребта (Українські Карпати) // Вісті Харківського ентомологічного товариства. 2025. Т. 33, № 1–2. С. 45–73. DOI: <https://doi.org/10.36016/KhESG-2025-33-1-2-5>.

Наукові праці у періодичних наукових виданнях що входять до міжнародних наукометричних баз Scopus або Web of Science:

3. Hirna A., Yanul V. On some rare and newly recorded spider species for the Ukrainian Carpathians (Arachnida: Araneae) // Arachnologische Mitteilungen. 2023. Vol. 66. P. 38–43. <https://doi.org/10.30963/aramit6606>. Scopus, Q2.

Матеріали конференцій:

4. Януль В. Стан вивченості та перспективи досліджень угруповань павуків старовікових лісів Українських Карпат // Молодь і поступ біології :зб. тез XIX Міжнар. наук. конф. студ. та аспірантів (Львів, 26–28 квітня 2023 р.). Львів, 2023. С. 115. [URL: <https://bioweb.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/04/Youth-and-Progress-of-Biology.-Abstracts-of-XIX-International-Scientific-Conference-for-Students-and-PhD-Students-Lviv-April-26-28-2023.pdf>]

5. Януль В. Угрупування павуків (Arachnida, Araneae) старовікового яворово-букового лісу (Вододільно-Верховинський хребет, Українські Карпати) // Наукові основи збереження біотичної різноманітності: матеріали V (XVI) Міжнар. наук. конф. молодих учених (Львів, 18 жовтня 2023 р.). Львів, 2023. С. 54–55. [URL: <https://ecoinst.org.ua/pdf/zbirnyk-konf-mv-2023.pdf>]

6. Шпаківська І., Марискевич О., Башта А.-Т., Гірна А., Канарський Ю., Лелека Д., Леневи́ч О., Пи́жик І., Царик І., Яворницький В., Януль В., Ященко П. Теоретико-методологічні засади та пілотні дослідження старовікових лісів на території національного природного парку «Бойківщина» // Роль біосферних заповідників...: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. Рахів, 2023. С. 334–340.

7. Януль В., Гірна А. Знахідки адвентивних павуків-лініфіїд *Mermessus trilobatus* та *Mermessus denticulatus* (Araneae: Linyphiidae) в Україні // Актуальні проблеми вивчення ентомофауни західного регіону України: зб. тез наук.-практ. конф. (Івано-Франківськ – Стара Гута, 14–16 черв. 2024 р.). Львів: Державний природознавчий музей НАН України, 2024. С. 65–66. [URL: <https://www.researchgate.net/publication/389173277>]

8. Yanul V. Spider species of high conservation value in old-growth sycamore and beech forests of the Vododilno Verkhovyna mountain range (Ukrainian Carpathians) // Ecology is a priority : all-Ukrainian English-speaking student conference (Kharkiv, March 14, 2025) / ed.: N.V. Maksymenko, N.I. Cherkashyna. Kharkiv: V. N. Karazin National University, 2025. P. 142. [URL: <https://ekhnuir.karazin.ua/server/api/core/bitstreams/da8ce590-0568-4d2c-95a5-90f9df21b5d4/content>].

9. Януль В. До вивчення павуків антропогенних типів оселищ Вододільно-Верховинських Карпат // Наукові основи збереження біотичної різноманітності: матеріали VI (XVII) Міжнар. наук. конф. молодих учених (Львів, 14 жовтня 2025 р.). Львів, 2025. С. 35–39. [URL: <https://ecoinst.org.ua/pdf/konf-naukovi-osnovy-zberezhennia-biotychnoi-riznomanitnosti-2025-zbirnyk.pdf>].

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

Наукові праці у фахових виданнях України (Категорія Б):

1. Януль В., Сінгаєвський Є. Попередні відомості про фауну павуків (Arachnida, Aranei) Фастівського району (Київська область) // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Біологія. 2021. № 2 (85). С. 51–56. DOI: 10.17721/1728_2748.2021.85.51-56.

2. Януль В., Сінгаєвський Є. Павуки (Arachnida, Araneae) Голосіївського лісу (м. Київ): зведені результати аранеологічних досліджень за останні 15 років // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Біологія. 2025. № 3 (102). С. 66–75. DOI: 10.17721/1728.2748.2025.102.66-75.

Наукові праці у періодичних наукових виданнях що входять до міжнародних наукометричних баз Scopus або Web of Science:

3. Yanul V., Terekhova V., Polchaninova N. New data to the rare spider species (Arachnida, Araneae) from Kyiv Region (Ukraine) // Zoodiversity. 2022. Vol. 56, No. 3. P. 181–188. DOI: 10.15407/zoo2022.03.181. Scopus, Q3

4. Pytel-Huta S., Yanul V., Franchuk M., Zatushevsky A., Tsaryk J. Nest characteristics and prey selection of *Sceliphron destillatorium* (Apoidea, Sphecidae) on the territory of the Rivnenskyi Nature Reserve // Zoodiversity. 2025. Vol. 59, No. 1. DOI: 10.15407/zoo2025.01.035. Scopus, Q3.

Матеріали конференцій:

5. Януль В. До вивчення павуків (Arachnida, Aranei) надзаплавної борової тераси Дніпра (Київська область) // Шевченківська весна: досягнення в науках про життя: матеріали XX Міжнародної конференції студентів та молодих учених (Київ, 27–28 квітня 2023 р.). Київ, 2023. С. 114–118. [URL: https://biomed.knu.ua/images/stories/Upload/Shevchenkivska_vesna/2023/Shevchenkivska_vesna_2023_full_new_compressed.pdf]

6. Питель-Гута С., Затушевський А., Семащук Р., Качор А., Ребець Ю., Януль В., Царик Й. Склад гнізд пелопея звичайного *Sceliphron destillatorium* (Illiger, 1807) та трофіка його личинок // Стан і біорізноманіття екосистем Шацького національного природного парку та інших природоохоронних територій: матеріали XX Всеукраїнської наукової конференції (Львів – Шацьк – Ворохта, 5–8 вересня 2024 р.). Львів, 2024. С. 96–100. [URL: <https://shnp.forest.gov.ua/wp-content/uploads/2024/11/Zbirnyk-SHatsk-2024-na-sayt.pdf>].

Якість та кількість публікацій відповідають “Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44”.

Дисертація Януля В.В. оформлена відповідно до вимог, викладених у Наказі Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації».

II. ВВАЖАТИ, що дисертаційна робота Януля В.В. «Угруповання павуків (Arachnida, Araneae) екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта (Українські Карпати)», що подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 10 – Природничі науки за спеціальністю 101 – Екологія за своїм науковим рівнем, новизною отриманих результатів, теоретичною та практичною цінністю, змістом та оформленням повністю відповідає вимогам, що пред’являють до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії та відповідає напрямку наукового дослідження освітньо-наукової програми Інституту екології Карпат НАН України «Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії в Інституті екології Карпат НАН України за спеціальністю 101 Екологія».

III. РЕКОМЕНДУВАТИ:

Дисертаційну роботу «Угруповання павуків (Arachnida, Araneae) екосистем західної частини Вододільно-Верховинського хребта (Українські Карпати)», подану аспірантом відділу екосистемології Інституту екології Карпат НАН України Янулем В.В. на здобуття наукового ступеня доктора філософії, до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Вченій раді Інституту екології Карпат НАН України утворити разову спеціалізовану вчену раду у складі:

Голова:

- Кияк В.Г., доктор біологічних наук, с.н.с., завідувач відділу популяційної екології Інституту екології Карпат НАН України.

Члени:

Рецензент:

- Кагало Олександр Олександрович, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу охорони природних екосистем Інституту екології Карпат НАН України.

Офіційні опоненти:

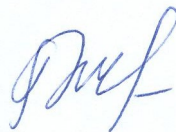
- Капрусь Ігор Ярославович, доктор біологічних наук, професор, професор кафедри екології біологічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка;

- Мірутенко Владислав Валентинович, кандидат біологічних наук, завідувач кафедри ентомології та збереження біорізноманіття біологічного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

- Жовнерчук Ольга Валентинівна, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник відділу акарології Інституту зоології ім. І.І.Шмальгаузена.

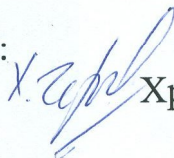
Головуюча на засіданні:

заступник директора з наукової роботи,
д.б.н., с.н.с.

Наталія КИЯК

В.о. секретаря відділу екосистемології:
пров. інж.

Христина ЧЕРНЯВСЬКА